

Een heroïsch verhaal, maar... **GEDENKT PASEN HET PERFECTE OFFER OF EEN WEGGOOID LEVEN?**

Wat als je met een vriend over een brug loopt en hij zegt plots: "Ik hou van je. Ik toon je meteen hoeveel". Vervolgens duikt hij over de rand van de brug in de rivier en verdrinkt. Grote kans dat je denkt: "Wat!? Waarom? Waarom deed je zo iets stom? Hoe kon je door jezelf de dood in te jagen, laten zien dat je van me hield?"

Daartegenover heb je een offer zoals dat van Billy McFadzean in 1916. Deze 20-jarige soldaat vocht in de Eerste Wereldoorlog in de Slag aan de Somme. Op een dag gleed daar een doos handgranaten een overvolle loopgraaf in, terwijl de veiligheidspennen van twee ervan loskwamen. McFadzean, die meteen het gevaar inzag, dook bovenop de granaten. Ze ontploften en McFadzean kwam om. Met zijn actie redde de soldaat het leven van tientallen van zijn kameraden. Hij kreeg postuum het Victoriakruis.

Wat maakt het verschil tussen jezelf zinloos van een brug afgooien of wat Billy McFadzean deed?

Het gaat erom of je jezelf

opofferde omdat het de enige manier was om anderen te redden.

Als we kijken naar wat Jezus deed toen hij naar het kruis ging, moeten we ons afvragen: gooide Jezus dwaas zijn leven weg in een zinloze actie? Of deed Jezus dit omdat hij wist dat het de enige manier was om mij te redden, om jou te redden, de enige manier waarop we vergeven konden worden?

De Bijbel zegt het zo in de Romeinenbrief: "God toont zijn liefde voor ons hierin – dat Christus voor ons stierf toen wij nog zondaars waren."

Aan vergeving hangt altijd een prijskaartje, het kost iets. En daarom betaalde Jezus de prijs die hij betaalde: voor onze vergeving, vanwege Gods grote liefde voor ons.

Vrijheid voor de gevangenen In zijn roman "A Tale of Two Cities" beschrijft Dickens twee personages, Charles Darnay en Sydney Carton - die er bijna identiek uitzien. De climax van het complexe verhaal komt wanneer Darnay gevangen zit en de dood tegemoet gaat, maar Sydney een ruil regelt zodat hij

in diens plaats gevangen komt te zitten en gedood zal worden. Sydney hield zoveel van Darnays vrouw Lucie dat hij bereid was te sterven om haar te redden van het weduwschap.

Ik weet niet hoe het met jou zit, maar ik vind zulke verhalen ongelooflijk krachtig en diep ontroerend. Maar ze veranderen ons niet. Verhalen over grote zelfopoffering in de geschiedenis of literatuur doen me vaak afvragen of ik ook zo dapper zou zijn als de test ooit zou komen. Maar voorbeelden kunnen ons niet veranderen. Zelfs ethiek kan ons niet veranderen, omdat we consequent tekortschieten ten opzichte van onze eigen normen. Als we naar het verhaal van Sydney Carton kijken, of naar dat van Billy McFadzean, dan slikken we en voelen ons klein.

Maar het historische verhaal van wat Jezus deed, is anders. Het is niet bedoeld als een voorbeeld dat ons aanzet om beter te doen. Of ons inspireert. Of dat ons een brok in de keel bezorgt om zoveel liefde en moed. Of waardoor we aardiger willen zijn voor onze burens. Het verhaal van Jezus is niet

Aan vergeving hangt altijd een prijskaartje, het kost iets.

zo'n verhaal. In feite is het niet maar een verhaal, **het is ons verhaal**. We moeten onszelf erin zien. Wij zijn de Charles Darnay-figuur, gevangen en met het oordeel voor ogen. We zijn gevangen, veroordeeld, door onze trots en egocentrisme, door onze gemeenheid, door onze kleinzieligheid, door ons verlangen naar macht en om god te zijn in Gods plaats. Maar Jezus komt naar ons toe en fluistert "**Laat mij jouw plaats innemen. Laat mij de schuld betalen die jij niet kunt betalen. Laat me je bevrijden. Laat me je vergeving schenken**".

Jezus biedt ons vergeving, vrede, verzoening en vriendschap met God, maar Hij doet dat tegen een enorme prijs. Hij deed het voor ons.

Verhalen over grote moed kunnen ons inspireren. Verhalen over grote offers kunnen ons ontroeren. Maar als je je realiseert dat jij deel uitmaakt van Jezus' verhaal en dat een deel van de reden dat hij naar het kruis ging voor jou was, dan kan dat je wél veranderen. Als mensen worden we vaak gedreven door angst en trots.

Maar het verhaal van Jezus en

zijn dood vernietigt die beide. Jij en ik zijn zo slecht dat Jezus voor ons moest sterven. Dat vernietigt onze trots. Maar we zijn zo geliefd dat hij bereid was voor ons te sterven. Dat vernietigt angst. Laat angst of trots je niet weerhouden van alles wat Jezus te bieden heeft en van het ontdekken wat Jezus' dood voor jou betekent en van het nieuwe leven dat daaruit kan voortvloeien.

Andy Bannister

www.solas-cpc.org

Vertaald en bewerkt door Jan Leplae